Taalgebruik
van de Duitse taal.

Legt uit waarom truu consequent de aanspreeksvorm "jij" gebruikt en waarom het bedrijf grammaticaal genus gebruikt in plaats van genderschrijfwijzen. Het artikel verklaart het verschil tussen genus en sexus en de houding van truu ten aanzien van gelijke behandeling.

Aanspreeksvorm "jij" bij truu

Als modern bedrijf met een speciaal verkoopsconcept waarin klanten volledig betrokken zijn en met hun aanbeveling een belangrijke bijdrage leveren, zien we onszelf in alle onderdelen van het bedrijf als een sterke gemeenschap. Zoals gebruikelijk is in clubs, verbindingen of andere groepen van mensen die elkaar zeer na staan, benadrukken we met de "jij"-vorm onze teamgeest en maken daarom geen onderscheid tussen klanten, partners, administratie, productie of service. Voor ons zijn alle mensen gelijk en daarom staat ook de mens centraal. Iedereen telt en draagt bij aan het ondersteunen van onze visie. De visie van truu is een beter leven met perfect water, in zijn meest oorspronkelijke vorm, beschikbaar voor iedereen op deze planeet, ecologisch, duurzaam, truu.

truu gebruikt het genus en voorkomt daardoor misleiding door genderspraak

In de Duitse taal is er een natuurlijk geslacht (sexus) en een grammaticaal geslacht (genus). Beide worden graag door feministische taalkundigen door elkaar gehaald, om niet te zeggen: willekeurig door elkaar gegooid. Ondertussen kunnen ook taalwetenschappelijke leken, als hun blik niet ideologisch vertroebeld is, het verschil gemakkelijk zien. Ten eerste zijn er drie genusvormen (masculien, feminien, neutraal), maar slechts twee biologische geslachten (mannelijk en vrouwelijk). Ten tweede wordt het genus ook gebruikt voor objecten zonder enige waarneembare parallel met het natuurlijke geslacht: de haard, de straat of het boek. Ook dat de borst masculien, de eikel feminien en het lid neutraal zijn, is duidelijk niet gebaseerd op enige biologische achtergronden. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor de lezer of de klant. Terwijl het genus geslachtsneutraal wordt gebruikt (de gast, de mens, de persoon, de wees, het kind, het individu), vertegenwoordigt het sexus een verdere opsplitsing in mannelijk en vrouwelijk.

We hebben hier met iets te maken wat in de taalkunde "homonymie" wordt genoemd. Homoniemen zijn gelijkluidende woorden die echter verschillende dingen betekenen. Een "vleugel" kan bijvoorbeeld het deel van een vogel zijn, het deel van een voetbalteam of een piano. Soms zijn deze homoniemen niet zo gemakkelijk uit elkaar te houden, en dan ontstaan

er misverstanden zoals in de feministische taalkunde. "Klanten" kan namelijk twee dingen betekenen: "mensen die winkelen" en ook "mannen die winkelen". Door te stellen dat "klanten" alleen mannen bedoelt, creëren taalcritici de indruk dat vrouwen spraakkundig worden onderdrukt. Ze gaan niet af op wat mensen bedoelen als ze iets zeggen, maar op wat zij hun toeschrijven wat ze bedoelen: "Je spreekt alleen maar over mannen! Wij vrouwen laat je weer links liggen!"

Maar dat is even vervelend als onjuist.

Ook zorgt het lidwoord in het enkelvoud met het grammaticale geslacht voor het onderscheid tussen de (blijde) konde en de klant alsmede de leidster en de leider...

Om precies de redenen die zojuist zijn uitgelegd, zijn 99 leraaressen en één leraar samen honderd leraren: het grammaticale algemene begrip wordt immers gebruikt zodra er ook maar enigszins een gemengde groep bestaat. Zonder zo'n algemeen begrip dat voor beide geslachten geldt, zouden bepaalde situaties helemaal niet kunnen worden geformuleerd (bijvoorbeeld "Elke derde ondernemer in Duitsland is een vrouw." of "We kennen niet eens het geslacht van de verdachte.") Een "dag" met zijn 24 uur bestaat uit dag en nacht, net zoals "de klant" mannelijk of vrouwelijk kan zijn - onafhankelijk van zijn grammaticale geslacht. Hetzelfde geldt voor "de kat": de vrouwelijke vorm staat als algemeen begrip voor zowel het vrouwelijke dier als het mannelijke, dat we, als we het specifieker willen aanduiden, als "de kater" aanduiden (net zoals "de klant", indien vrouwelijk, "de klante" wordt). Beweren dat "de klant" alleen bedoeld is voor mannen, simpelweg omdat "de" ervoor staat, is grammaticaal ongeveer net zo doordacht als het argument dat "de klanten" kennelijk alleen bedoeld is voor vrouwen, omdat "de" ervoor staat. In werkelijkheid drukt geen van beide lidwoorden het sexus uit: "de" verwijst naar de meervoudsvorm, "de" naar het genus. Pas door de consequente dubbeling in de feministische taal "de klanten en klantes" wordt het sexisme in de taal geïntroduceerd, waar het voorheen door het geslachtsneutraal algemeen begrip niet aanwezig was.

Bovendien kan een mannelijke medewerker vaker "de vervanger" zijn voor een collega.

Wij bij truu kennen het verschil tussen genus en sexus en passen algemene termen daarom toe volgens het genus. We behandelen mannen en vrouwen gelijkelijk met respect en als gelijkwaardige partners van ons team. Loon- en salarisverschillen en carrièrekansen zijn gebaseerd op verantwoordingsgebied, alsmede op prestatie en vermogen van medewerkers en niet op geslacht. Als iedereen iedereen behandelt zoals hij zelf graag behandeld wil worden, hebben we ook verder een perfect samenwerking. Want alleen daarmee ondersteunen we emancipatie - niet echter met omslachtige genderspraak-en-schrijfstijl.

It's good.
to be truu.